

i środki przy opracowywaniu i zatwierdzaniu wieloletnich i rocznych planów inwestycyjnych.

5. Jeżeli w sprawie scalenia inwestycji nie osiągnięto uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 5 ust. 5.

§ 7. 1. Zobowiązuje się inwestorów uczestniczących w realizacji inwestycji wspólnych do zapewnienia w ramach planu inwestycyjnego nakładów i środków — jako udziału w finansowaniu inwestycji wspólnej — w wysokości ustalonej w umowie z inwestorem zastępczym, a wynikającej z proporcjonalnego udziału ustalonego przez prezydium WRN w przyszłym użytkowaniu obiektu.

2. Przekazanie udziałów poszczególnych inwestorów na rzecz inwestora zastępczego powinno nastąpić po zatwierdzeniu narodowego planu gospodarczego w tym samym trybie, jaki obowiązuje dla przekazywania udziałów w zakresie urzędów komunalnych.

3. Inwestor zastępczy opierając się na umowach z inwestorami partycypującymi w finansowaniu inwestycji wspólnej zleca wykonanie robót dotyczących całości inwestycji.

4. Stosunki pomiędzy inwestorem zastępczym a poszczególnymi inwestorami partycypującymi w kosztach realizacji inwestycji wspólnej reguluje umowa.

§ 8. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych zobowiązane są do kontrolowania przy analizie projektów rocznych planów inwestycyjnych oraz planów rzeczowo-finansowych dla konkretnych inwestycji, czy inwestorzy partycypujący w kosztach realizacji inwestycji wspólnej zaplanowali nakłady i środki inwestycyjne zgodnie z ustaleniami umownymi.

2. W razie stwierdzenia pominięcia w planie przez poszczególnych inwestorów udziałów w inwestycjach wspólnych lub zaniżenia wysokości tych udziałów, prezydium WRN powinny zwrócić się do jednostki nadrzędnej inwestora o zapewnienie odpowiednich nakładów zgodnie z ustaleniami umownymi.

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą również inwestycji towarzyszących, do których realizacji zostali zobowiązani właściciwi inwestorzy w ramach terenowej koordynacji inwestycji.

§ 9. Zobowiązuje się właściwych ministrów do uwzględnienia ustaleń i opinii prezydiów WRN określonych w § 5 ust. 2 i 3 co do inwestycji objętych projektem planu centralnego, zwłaszcza w zakresie dotyczącym możliwości scalenia niektórych inwestycji poszczególnych inwestorów, realizowanych na terenie danego województwa, oraz terenowej koordynacji terminów realizacji poszczególnych inwestycji.

§ 10. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury do ustalania w ramach przepisów o zasadach opracowywania i zatwierdzania założeń inwestycji trybu dokonywania uzgodnień wynikających z niniejszej uchwały w zakresie założeń i dokumen-

tacji projektowo-kosztorysowej, tak aby uzgodnienia w ramach koordynacji terenowej inwestycji przebiegały równoległe z uzgodnieniami wynikającymi z odrębnych przepisów oraz aby planowany cykl projektowania i zatwierdzania założeń nie uległ przedłużeniu.

2. Prace związane z koordynacją terenową inwestycji powinny być przeprowadzane przez prezydium rad narodowych w ten sposób, aby niezbędne opinie w fazie programowania były wydane w ciągu 30 dni od daty złożenia materiałów przez inwestorów.

§ 11. 1. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do zapewnienia przesyłania właściwym terenowo prezydiom WRN, w ramach sprawozdawczości inwestycyjnej, przez inwestorów planu centralnego sprawozdań z realizacji inwestycji centralnych, a w szczególności inwestycji priorytetowych, a także opracowywanych przez Główny Urząd Statystyczny zbiorczych półrocznych sprawozdań w układzie terenowym, obejmujących zarówno inwestycje planu terenowego, jak i centralnego.

2. Sprawozdania roczne z realizacji inwestycji, o których mowa w ust. 1, powinny być analizowane przez prezydium WRN na tle realizacji planu gospodarczego i planów zagospodarowania przestrzennego.

§ 12. Przepisy niniejszej uchwały nie naruszają uprawnień koordynacyjnych, przewidzianych w odrębnych przepisach szczególnych (np. opiniowanie inwestycji przez organy terenowe Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej).

§ 13. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą:

- 1) inwestycji rolnych, realizowanych na wsi — poza granicami administracyjnymi miast,
- 2) inwestycji związanych z obronnością kraju, z wyjątkiem inwestycji przemysłu obronnego polegających na: budownictwie mieszkaniowym, lokali handlowo-usługowych, obiektów socjalno-kulturalnych, budynków administracyjnych i garaży oraz budowie urządzeń towarzyszących powiązanych z siecią urządzeń, objętych gospodarką miejską — realizowanych poza terenem zakładów,
- 3) inwestycji w zakresie budownictwa kolejowego i lotniskowego o charakterze urządzeń eksploatacyjnych, powiązanych funkcjonalnie z eksploatacją obiektów (linii, stacji kolejowych oraz portów lotniczych) na terenie kolejowym lub lotnisk komunikacyjnych, o ile urządzenia te nie są przeznaczone do użytku publicznego,
- 4) inwestycji przewidzianych do realizacji w okresie lat 1964—1965, dla których w chwili wejścia w życie uchwały zostały w dotychczasowym trybie opracowane i zatwierdzone założenia i projekty wstępne,
- 5) inwestycji w zakresie budownictwa więziennego.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 27 lutego 1963 r.

w sprawie ustanowienia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) oraz §§ 6 i 7 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 28 marca 1957 r. w sprawie cen za-

kupu krajowego tytoniu ze zbiorów roku 1957 i lat następnych (Monitor Polski z 1957 r. Nr 32, poz. 215 i z 1959 r. Nr 15, poz. 63) oraz § 1 ust. 1 uchwały nr 89 Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1963 r. w sprawie zmiany cen wykupu liści

i nasion tytoniu krajowego ze zbiorów roku 1963 i lat następnych (Monitor Polski Nr 16, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się jednostkowe ceny zakupu poszczególnych odmian i klas liści i nasion tytoniowych produkowanych w kraju oraz ogłasza się jednolity tekst taryfy wykupu tytoniu krajowego, podany w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 6 lutego 1959 r. w sprawie usta-

nowienia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego (Monitor Polski z 1959 r. Nr 20, poz. 91 oraz z 1962 r. Nr 8, poz. 28).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że załączona taryfa wykupu tytoniu ma zastosowanie przy wykupie tytoniu, poczynając od zbioru z roku 1963 i lat następnych.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 27 lutego 1963 r. (poz. 105).

TARYFA WYKUPU TYTONIU KRAJOWEGO ZE ZBIORÓW ROKU 1963 I LAT NASTĘPNYCH

Rozdział I.

Przepisy taryfowe.

§ 1. Ceny na liście tytoniowe ustalone w rozdziale II obowiązują w stosunku do plantatorów, którzy dostarczają tytoń zgodnie z umową o uprawę i dostawę tytoniu.

§ 2. 1. Plantatorzy, którzy stosują się do wyznaczonych im przez wytwórnę tytoniu przemysłowego terminów i ilości dostaw, otrzymują premie w wysokości:

1) za dostawę w okresie od sierpnia do 10 października	4 ⁰ / ₀
2) za dostawę w styczniu	2 ⁰ / ₀
3) za dostawę w lutym i późniejszych miesiącach	4 ⁰ / ₀

należności za dostarczony tytoń, obliczonej według niniejszej taryfy.

2. Plantatorom, którzy nie dostarczają tytoniu w ustalonym terminie lub w umówionej ilości, wytwórnia ma prawo potrącić 10% należności za nie dostarczony w terminie tytoń, obliczonej według średniej ceny uzyskanej przez plantatora za dostarczoną w danym dniu partię tytoniu.

§ 3. 1. Cenami ustalonymi w rozdziale II objęte są tylko te liście, które nadają się do wytwarzania wyrobów tytoniowych.

2. Liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone piaskiem, pyłem ziemnym i innymi obcymi domieszkami, niedojrzałe, nie dosuszone, zniszczone przez choroby, zmarnięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute, jak również liście rozsadnikowe przyjmuje się jako materiał nieużyteczny (tzw. nieużytek tytoniowy) bez wynagrodzenia i poddaje się zniszczeniu.

3. Liście tytoniowe, zanieczyszczone piaskiem lub pyłem ziemnym, jeżeli zanieczyszczenia te da się usunąć przez wytrząsanie, klasyfikuje się normalnie z potrąceniem wagi zanieczyszczeń od ogólnej wagi liści.

4. Wiązki liści tytoniowych, w których obok liści użytecznych znajdują się liście nieużyteczne, uznaje się za materiał nieużyteczny.

§ 4. Liście tytoniowe mechanicznie uszkodzone klasyfikuje się w sposób następujący:

- 1) liście wszystkich odmian, których blaszka liściowa jest więcej niż w połowie mechanicznie uszkodzona, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;
- 2) liście tytoni papierosowych jasnych, uszkodzone mechanicznie na powierzchni większej niż 1/10, lecz mniejszej niż połowa blaszki liściowej, odbiera się w klasie bezpośrednio niższej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w stanie nie uszkodzonym;
- 3) liście tytoni ciężkich klasy pierwszej, uszkodzone mechanicznie na powierzchni większej niż 1/10, lecz mniejszej niż połowa blaszki liściowej, odbiera się w klasie drugiej;

- 4) liście tytoni cygarowych typu Havana, odpowiadające wymaganiom klas pierwszej i drugiej, które z powodu uszkodzeń mechanicznych nie nadają się na pokrywy i zawijacze, odbiera się w klasie trzeciej, o ile uszkodzenie nie przekracza połowy blaszki liściowej.

§ 5. Liście tytoniowe uszkodzone przez choroby klasyfikuje się w sposób następujący:

- 1) liście, których blaszka liściowa jest więcej niż w połowie uszkodzona przez choroby, uznaje się za materiał nieużyteczny;
- 2) liście, których blaszka liściowa jest więcej niż w 1/3, a mniej niż w połowie uszkodzona przez choroby, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;
- 3) liście, których blaszka liściowa jest nie więcej niż w 1/3 uszkodzona przez choroby, odbiera się w klasie bezpośrednio niższej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w stanie zdrowym;
- 4) liście tytoni cygarowych typu Havana, odpowiadające wymaganiom klasy pierwszej i drugiej, których blaszka liściowa jest mniej niż w 1/3 uszkodzona przez choroby, odbiera się w klasie trzeciej.

§ 6. Liście częściowo zepsute przy suszeniu klasyfikuje się tak, jak liście uszkodzone przez choroby.

§ 7. Zawartość wilgoci wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

- 1) przy odmianach tytoni papierosowych jasnych i cygarowych:
 - a) liście zawierające do 18% wilgoci klasyfikuje się jako liście normalnie wysuszone,
 - b) liście zawierające od 18% do 26% włącznie wilgoci klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,
 - c) liście zawierające od 26% do 35% włącznie wilgoci odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi tytoniu,
 - d) liście zawierające ponad 35% wilgoci uznaje się za materiał nieużyteczny;
- 2) przy odmianach tytoni ciężkich:
 - a) liście zawierające do 19% wilgoci klasyfikuje się jak liście normalnie wysuszone,
 - b) liście zawierające od 19% do 26% włącznie wilgoci klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,
 - c) liście zawierające od 26% do 35% włącznie wilgoci odbiera się w ostatniej klasie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi tytoniu,
 - d) liście zawierające ponad 35% wilgoci uznaje się za materiał nieużyteczny;
- 3) przy odmianach machorki:
 - a) liście zawierające do 19% wilgoci klasyfikuje się jak normalnie wysuszone,

- b) liście zawierające od 19% do 30% włącznie wilgoci klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,
 c) liście zawierające od 30% do 35% włącznie wilgoci odbiera się w drugiej klasie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi tytoniu,
 d) liście zawierające ponad 35% wilgoci uznaje się za materiał nieużyteczny.

§ 8. Dostarczone do wykupu liście tytoniowe powinny odpowiadać następującym wymaganiom:

- 1) powinny być posortowane według odmian oraz poszczególnych wymagań klasyfikacyjnych;
- 2) liście wszystkich odmian powinny być wiązane liściem tytoniowym tej samej odmiany i klasy;
- 3) w poszczególnych wiązkach powinny znajdować się liście o zbliżonej wielkości; różnice między długością poszczególnych liści nie mogą przekraczać jednej piątej przeciętnej długości liści zawartych w wiązce;
- 4) liście w wiązkach powinny być ułożone równo, aby nasady blaszki liści pokrywały się;
- 5) średnica nasady wiązek powinna wynosić przy tytoniach papierosowych jasnych 30—40 mm, a przy pozostałych odmianach 40—50 mm.

§ 9. Pominięcie wymagań przewidzianych w § 8 wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

- 1) wiązki zawierające liście różnych klas tej samej odmiany klasyfikuje się według liści najniższej klasy, znajdujących się w wiązce;
- 2) wiązki zawierające liście różnych odmian tytoniu odbiera się w cenie 6 zł za 1 kg;
- 3) w razie dostarczenia wiązek, które nie odpowiadają wymaganiom określonym w § 8 pkt 3—5, potrąca się 2 zł od każdego kilograma liści.

§ 10. Liście nie prostowane tytoni papierosowych jasnych oraz cygarowych typu Havana w klasach I i II klasyfikuje się normalnie z potrąceniem 4 złotych od każdego kilograma liści nie prostowanych.

§ 11. Liście tytoniowe dostarczone do wykupu z częściami łodyg odbiera się w najniższej klasie danej odmiany tytoniu z potrąceniem wagi łodyg.

§ 12. Liście tytoniowe wędzone węglem uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 13. Liście wiązane nie liściem tytoniowym odbiera się w ostatniej klasie.

Rozdział II.

Ceny poszczególnych odmian.

§ 14. Ustala się następujące ceny poszczególnych odmian tytoniu:

Tytonie papierosowe jasne.

Klasa	Wymagania			Cena za 1 kg zł
	kolor	treściwość	manipulacja	
I	Liście żółte, pomarańczowożółte, cytrynowożółte, jasnobrunatne	treściwe	prostowane i wiązane w wiązki	60,00
II	Liście zielonawożółte			43,00
III	Liście brunatne, żółtozielone	treściwe i mało treściwe	prostowane lub nie prostowane, wiązane w wiązki	33,00
	Liście żółte, pomarańczowożółte, cytrynowożółte, jasnobrunatne, zielonawożółte	mało treściwe		
IV	Liście ciemnobrunatne, zielonawobrunatne	treściwe i mało treściwe		
V	Spodaki bez względu na kolor. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I do IV			8,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			

Tytonie ciężkie — wędzone lub dosuszane ogniowo.

Klasa	Wymagania		Cena za 1 kg zł
	kolor	manipulacja	
I	Liście jasnobrunatne, brunatne i czerwobrunatne	prostowane i nie prostowane, wiązane w wiązki	29,00
II	Liście ciemnobrunatne i brunatnozielone		18,00
III	Spodaki bez względu na kolor. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I i II		7,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Tytonie ciężkie — suszone powietrznie

Klasa	Wymagania		Cena za 1 kg zł
	kolor	manipulacja	
I	Liście jasnobrunatne, brunatne i czerwobrunatne	prostowane i nie prostowane, wiązane w wiązki	25,00
II	Liście ciemnobrunatne i brunatnozielone		16,00
III	Spodaki bez względu na kolor. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I i II		7,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Havana

Klasa	Wymagania		Cena za 1 kg zł
	jakość	manipulacja	
I	Liście brunatne, oliwkowe, delikatne, elastyczne, dobrze żarzące się, jednolicie zabarwione, nie uszkodzone, średnio treściwe, o szerokości nie mniejszej niż 18 cm	posortowane wg różnic w zabarwieniu, prostowane i wiązane w wiązki	57,00
II	Liście brunatne, zielonawobrunatne, delikatne, dobrze żarzące się, niejednolicie zabarwione, nie uszkodzone, mało- i średnio treściwe, o szerokości nie mniejszej niż 18 cm	prostowane i wiązane w wiązki	38,00
III	Liście brunatne, nie odpowiadające wymaganiom klas I i II, liście żółte	prostowane lub nie prostowane i wiązane w wiązki	26,00
IV	Liście ciemnobrunatne, brunatnozielone treściwe i mało treściwe		13,00
V	Spodaki bez względu na kolor. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I do IV		7,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Machorka — dosuszana ogniewo

Klasa	Wymagania	Manipulacja	Cena za 1 kg zł
I	Liście duże i średnie	prostowane lub nie prostowane, wiązane w wiązki	19,00
II	Liście drobne o długości 15 cm od nasady liściowej do wierzchołka		6,00
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klasy I		
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Machorka — suszona powietrznie

Klasa	Wymagania	Manipulacja	Cena za 1 kg zł
I	Liście duże i średnie	prostowanie lub nie prostowane, wiązane w wiązki	16,00
II	Liście drobne o długości 15 cm od nasady liściowej do wierzchołka		6,00
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klasy I		
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Rozdział III.

Ceny nasion tytoniu stanowiących materiał siewny.

§ 15. 1. Nasiona tytoniowe dojrzałe i zdrowe, wyprodukowane na podstawie umowy, o energii kiełkowania nie mniejszej niż 40% i o sile kiełkowania nie mniejszej niż 90% odbiera się według następujących cen:

- 1) Kentucky i linie pochodne — 280 zł za 1 kg,
- 2) tytonie orientalne i Żłotolistny IHAR — 170 zł za 1 kg,
- 3) Virginia, Burley, Janina, Havana, Geudertheimer i odmiany pokrewne — 250 zł za 1 kg,
- 4) Mocny Skroniowski, Puławski Szerokolistny i linie pochodne — 250 zł za 1 kg,
- 5) Machorka Pomorska — 100 zł za 1 kg,
- 6) Machorka Selvaggio, Machorka Brazylijska, Machorka Pomorska × Selvaggio — 150 zł za 1 kg,
- 7) elity nasienne (materiał wyhodowany w ośrodkach doświadczalnych) — 3.000 zł za 1 kg.

2. Cenę na nasiona tytoniowe dojrzałe, zdrowe, czyste, o zawartości wody nie wyższej niż 12%, o energii kiełkowania nie niższej niż 40% oraz o sile kiełkowania od 75% do

90% oblicza się w stosunku do wartości nasion podanych w ust. 1.

3. Przez energię kiełkowania bądź siłę kiełkowania należy rozumieć te procentowe ilości nasion, które w jednakowych warunkach będą kiełkować w ciągu 120 godzin (5 dni) bądź 336 godzin (14 dni).

4. Nadmiar wilgoci potrąca się od ogólnej wagi nasion.

5. Nasiona tytoniowe o energii kiełkowania mniejszej niż 40% oraz o sile kiełkowania mniejszej niż 75% i nasiona dostarczone ponad zamówioną ilość podlegają zniszczeniu. Przemysł ma prawo wykupić do celów nasiennych nadwyżki nasion i nasiona o niższej sile kiełkowania, regulując cenę proporcjonalnie do ich siły kiełkowania.

Rozdział IV.

Przepis końcowy.

§ 16. Niniejsza taryfa wykupu tytoniu ma zastosowanie do umów zawartych po dniu 1 września 1962 r. o uprawę i dostawę tytoniu ze zbiorów 1963 r. i do umów o uprawę i dostawę tytoniu ze zbiorów lat następnych.

106

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 1 marca 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wzoru umowy o uprawę i dostawę tytoniu.

Na podstawie art. 1 ust. 6 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) oraz § 1 uchwały nr 89 Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1963 r. w sprawie zmiany cen wykupu liści i nasion tytoniu krajowego ze zbiorów roku 1963 i lat następnych (Monitor Polski Nr 16, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 24 września 1959 r. w sprawie wzoru umowy

o uprawę i dostawę tytoniu (Monitor Polski z 1960 r. Nr 6, poz. 30) wprowadza się następujące zmiany:

1) we wzorze umowy o uprawę i dostawę tytoniu, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Tytoń będzie wykupiony zgodnie z przepisami taryfowymi według następujących cen podstawowych za 1 kg liści tytoniowych w złotych:

Grupa tytoniu lub odmiana	Klasa				
	Cena za 1 kg liści tytoniowych w złotych				
	I	II	III	IV	V
Tytonie papierosowe jasne	60,00	43,00	33,00	18,00	8,00
Tytonie ciężkie suszone powietrznie	25,00	16,00	7,00	—	—
Tytonie ciężkie wędzone lub dosuszone ogniowo	29,00	18,00	7,00	—	—
Havana	57,00	38,00	26,00	13,00	7,00
Machorka suszona powietrznie	16,00	6,00	—	—	—
Machorka dosuszana ogniowo	19,00	6,00	—	—	—

2) w szczegółowych warunkach umowy o uprawę tytoniu i dostawę liści tytoniowych, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia:

a) w § 1 ust. 7 wyrazy „6%” zastępuje się wyrazami „8%”,

b) w § 5 ust. 2 w wierszu 8 wyraz „bezprocentowe” zastępuje się wyrazami „oprocentowane w wysokości 3% w stosunku rocznym”,

c) w § 5 ust. 2 lit. b) skreśla się wyraz „bezprocentową”,
d) w § 5 ust. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wypłacone pożyczki kontraktacyjne wraz z odsetkami (ust. 2. lit. a) i b).”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: F. Pisula